

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per l'Ajuntament de (...) sobre una base de dades de recerca històrica dels seus veïns

Es presenta davant l'Agència Catalana de Protecció de Dades una consulta que formula l'alcalde d'un Ajuntament sobre una base de dades de caràcter històric. En síntesi l'interessa saber si una aplicació informàtica que consisteix en el buidatge de dades de caràcter històric constitueix un fitxer de dades de caràcter personal, si es pot posar a disposició del públic i, si això fos possible, quin període pot abastar aquesta informació.

Es tracta d'un escrit extens de la pròpia alcaldessa on es descriu l'aplicació i es plantegen els dubtes abans referits, sense acompanyar cap altra documentació.

Analitzada la normativa vigent aplicable, es fan les consideracions següents,

I

La consulta plantejada es centra en la possibilitat de que l'Ajuntament pugui difondre la informació continguda en una base de dades de caràcter personal elaborada per un particular a través de la informació que aquest ha obtingut d'altres bases de dades, en l'escrit s'esmenta la procedent del Registre Civil i dels Registres parroquials.

Aquesta base de dades conté informació de caràcter personal des de l'any 1560 a 1950 i fa referència a: noms i cognoms, lloc i data de naixement, ofici, lloc i data del matrimoni, i lloc i data de defunció. Es poden realitzar recerques mitjançant qualsevol d'aquestes entrades esmentades (identificant el nom de la persona, per la data de naixement, del matrimoni o de la defunció) i per períodes a través de gràfiques.

Concretament es demana si l'aplicació és un fitxer de dades de caràcter personal, si és possible posar a disposició del públic aquesta informació sense el consentiment del titular de les dades i, en el cas de que es pugui publicar, quin període cronològic pot comprendre.

II

Pel que fa a la primera qüestió, l'aplicació descrita seria un fitxer o tractament de dades de caràcter personal si contingués dades personals de persones no difuntes i per tant hauria de complir amb allò establert a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD). En aquest cas, es tractaria d'un tractament de dades personals on necessàriament s'hauria d'obtenir el consentiment del seu titular per a ésser recollides amb la informació deguda, ja que es tractaria d'un sistema que ja no consisteix exclusivament en l'estudi històric d'aquesta informació i que, fins i tot, pot ésser accessible al públic. Caldria també tenir en compte que l'aplicació com operació tècnica de caràcter automatitzat que permet recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar dades, entre d'altres funcions, de les previstes a l'article 3 de la LOPD s'hauria de crear d'acord amb allò previst a l'article 20 de la LOPD mitjançant disposició general de l'Ajuntament i comunicar-se al Registre de Protecció de Dades de Catalunya (article 15 de la Llei catalana 5/2002, de 19 d'abril i article 19 del Decret 48/2003, de 20 de febrer) si es que no es disposa de cap altre

fitxer creat per aquesta institució en el qual es pugui incloure aquesta aplicació per atendre a finalitats idèntiques.

Però, si les dades personals incloses en l'aplicatiu, i per tant consultables, únicament es refereixen a persones difuntes es podria considerar que no seria d'aplicació la LOPD per haver desaparegut el titular d'aquest dret fonamental de caràcter personalíssim. En aquest cas, cal tenir en compte la possible afectació d'altres drets fonamentals que si són preservables malgrat la defunció de l'afectat, com poden ser els drets relatius a l'honor, on els corresponents hereus poden reaccionar mitjançant les accions oportunes en la seva defensa i que estan previstes a la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.

D'acord amb l'exposat, per determinar si és d'aplicació la LOPD és essencial tenir en compte si s'inclouen dades personals de persones no difuntes ja que si fos així, el fitxer estaria comprés en els casos en que és d'aplicació la LOPD amb la conseqüent restricció per a la inclusió d'aquestes dades la d'haver obtingut prèviament el consentiment informat dels seus titulars. La no obtenció d'aquest consentiment donaria lloc a un tractament il·legítim de les dades personals. Si únicament s'inclouen dades de persones difuntes el fitxer ja no seria dels compresos dins l'àmbit de la LOPD. En aquests casos únicament s'hauria de tenir en compte l'afectació d'altres drets com el de la intimitat o a l'honor dels familiars que resultin afectats.

III

Sobre les qüestions relatives a si és possible publicar, sense el consentiment dels titulars de les dades, aquesta informació i quan temps ha de passar des de la mort del titular de les dades per poder donar a conèixer aquests continguts, cal referir-se a la normativa sobre patrimoni cultural català ja que es podria entendre que es una informació que podria incloure's dins del patrimoni documental regulat a la Llei 9/1993, de 30 de setembre, i la Llei 10/2001, de 13 de juliol i corresponent normativa de desenvolupament (Decret 117/1990, de 3 de maig, sobre avaluació i tria de documentació de l'Administració pública, modificat pel Decret 128/1994, de 16 de maig, i Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya).

D'acord amb la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català, el patrimoni documental de Catalunya està integrat, entre d'altres, pels "*documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i altres entitats que en depenen*" i "*els documents compresos en fons conservats en arxius*" (article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre).

A més, als efectes d'aquesta mateixa llei es considera com a document: "*tota expressió en llenguatge oral, escrit, d'imatges o de sons, natural o codificat, recollida en qualsevol mena de suport material, i qualsevol altra mena d'expressió gràfica que constitueixi un testimoni de les funcions i activitats socials de l'home i dels grups humans, amb exclusió de les obres d'investigació o de creació*" (article 19.1 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre).

Aquesta regulació, que és el marc de referència de les diverses normes sectorials d'ordenació de cada àmbit específic de la cultura catalana, s'ha completat amb la regulació dels arxius d'aquests documents, que resten subjectes a un especial deure de conservació d'acord amb allò establert a la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents pel que fa referència a les administracions públiques a Catalunya. La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents, enumera els documents públics subjectes als sistemes de gestió i preservació (article 6) i estableix la responsabilitat directa del titular respectiu en l'organització, l'avaluació i la seva conservació (article 8).

Es conté en aquesta Llei 10/2001, al Títol IV un règim d'accés als documents on es diu que si es tracta de documents que contenen dades personals que puguin afectar a l'honor, la intimitat o la imatge de les persones, com a norma general, i llevat que la legislació específica disposi una altra cosa, poden ésser objecte de consulta pública amb el consentiment dels afectats o quan hagin passat vint-i-cinc anys d'ençà de la seva mort o, si no se'n coneix la data, cinquanta anys d'ençà de la producció del document (article 36.1 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol).

D'acord amb les consideracions fetes fins ara, es fan les següents,

Conclusions

L'aplicació informàtica que conté dades històriques de persones i famílies de (...) obtingudes dels registres i llibres parroquials i del Registre Civil si fan referència a persones no difuntes és una base de dades de caràcter personal que s'hauria de subjectar allò previst a la LOPD. Això donaria lloc, entre d'altres qüestions a la necessitat d'obtenir el consentiment de les persones incloses en la base de dades, amb la deguda informació sobre la finalitat i accessos a aquestes dades i a la necessitat de disposar de la corresponent disposició de caràcter general de l'Ajuntament que aprovés aquest fitxer i que es declares davant el Registre de Protecció de Dades.

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents públics, preveu per a aquests documents el règim d'accés en el seu article 36.1 on es diu que si es tracta de documents que contenen dades personals que puguin afectar a l'honor, la intimitat o la imatge de les persones, com a norma general, i llevat que la legislació específica disposi una altra cosa, poden ésser objecte de consulta pública amb el consentiment dels afectats o quan hagin passat vint-i-cinc anys d'ençà de la seva mort o, si no se'n coneix la data, cinquanta anys d'ençà de la producció del document.